

Kära vänner,

- Har ni någon gång befunnit er i total mörker och total hopplöshet?

Alla människor antingen har eller befinner sig just nu i detta tillstånd!

- Pga. synden så förstörs människors liv och åtlämnade åt sig själva så återstår bara hopplöshet och fördärv.

Det är just i en sån här situation som vi kommer in i dagens avsnitt i Jesaja bok där total hopplöshet råder.

- Jesaja adresserar ett folk som på grund av sin synd skulle komma att vara under Guds dom och bli förda in i det babyloniska fångenskapet.

Men i allt detta så ger Jesaja dem ett budskap om hopp och frälsning där deras värsta omständigheter vänds från hopplöshet till lovsång.

- Du kanske befinner dig precis som Israel i hopplöshet och mörker eller du kanske har en nära vän eller familjemedlem som befinner sig i denna situation.

Då är dagens budskap just för dig. Hur kan hopplöshet vändas till lovsång? Låt oss gå till Jes 42:18-44:23

[Bibelläsning Jes 42:18-43:1]

¹⁸Ni som är döva, hör, ni som är blinda, skåda och se. ¹⁹Vem är så blind som min tjänare och så döv som min budbärare som jag sänder i väg? Vem är så blind som min förtrogne, så blind som HERRENS tjänare?

²⁰Du har sett mycket, men inte tagit vara på det, fastän öronen är öppna, lyssnar ingen.

²¹Det behagade HERREN för hans rättfärdighets skull att låta sin undervisning komma till makt och ära.

²²Men detta är ett plundrat och skövlat folk. De ligger alla bundna i hålor, i fängelser hålls de gömda. De har lämnats ut till plundring utan att någon räddar, till plundring utan att någon säger: "Ge tillbaka."

²³Om ni ändå ville lyssna på detta, ta vara på det och höra för framtiden!

²⁴Vem har lämnat Jakob till skövling och Israel åt plundrare? Har inte HERREN gjort det, han som vi syndat mot? Ty de ville inte vandra på hans vägar och inte höra på hans undervisning.

²⁵Därför utgöt han sin brinnande vrede över dem – krigets raseri. De förbrändes av det runt omkring, men de besinnade det inte. De förtärdes av det men tog det inte till sitt hjärta.

43¹ Men nu...

[Bön]

- Texten vi läste slutar med orden, **men nu...** och som vi ska se så är det dessa ord som gör skillnaden som vänder hopplöshet till lovsång.

I Jes kap 1-39 så adresserade profeten en situation där Jerusalem och Juda hotades av det assyriska riket och där Jesaja har vädjat till folket att förtrösta på Herren och inget annat.

- Som en följd av att man inte har hörsammat Herrens ord så hade Jesaja avslutat denna del i kap 39 med att profetera att folket skulle föras bort i fångenskap till Babylon.

Och det är i denna situation som kap 40-48 utspelar sig där Jesaja i förväg berättar ett budskap för de som skulle komma att hamna i fångenskapen.

- I dessa kapitel så är det två saker som Jesaja poängterar. Först så handlar det om räddningen från fångenskapen tillbaks till Jerusalem.

Men ännu viktigare så belyser Jesaja ett ännu större problem och det är just orsaken till varför man hamnade i Babylon och det var folkets synd.

- Så i dessa kapitel så lyfter Jesaja parallellt fram både återförandet från Babylon och problemet med hur Israels i sin synd kan få det rätt ställt med Gud.

Och det är just dessa två saker vi ska kolla på idag i två texter som är strukturerade på samma sätt och tar upp (1.) Guds räddning från fångenskapen (42:18-43:21) och (2.) Guds räddning från synden (43:22-44:23).

- Båda dessa avsnitt består av fyra delar. För det första hur folkets synd blir uppenbart. Sen för det andra så kommer en uppmaning att inte frukta som är grundad i Guds räddning.

Och för det tredje så blir Israel kallad till att vara ett Guds vittne i en avgudadyrkande kultur.

- Sen för det fjärde och sista så lyfts Guds frälsning på nytt fram som leder till lovsång och tillbedjan.

Dessa texter påminner mycket om församlingen, Guds Israel som Paulus kallar kyrkan.

- I Ef 2 som vi gick igenom på männens bibelstudie i tisdags så målar Paulus upp en likande bild som den som Jesaja här ger oss.

Om hur människan i sin synd är andligt död, helt utan hopp, i djävulens, denna världens och köttets våld.

- Men sen så kommer de fantastiska orden som förändrar allt. Men Gud.

Och det är på liknande sätt som Jesaja två gånger i våra två olika delar efter att beskrivit syndens hemska tillstånd säger. Men nu.

- Dessa ord som vänder hopplöshet till lovsång.

Låt oss då börja med att se på den första av våra två punkter. Räddningen från fångenskapen.

- Denna del börjar med en beskrivning av syndens hemska tillstånd i Jes 42:17-25.

På liknande sätt som Paulus i Ef 2 beskriver människan i sin synd som andligt död så beskriver Jesaja här Israel i sin synd som andligt döv och blind.

- Här så framställs Israel som HERRENS tjänare, men hennes andliga dövhet och blindhet diskvalificerade henne för denna uppgift.

Hur skulle hon kunna tjäna Gud och tala om hans ord när hon själv var döv och blind till hans ord och gärningar.

- Nationen hade misslyckats att vara Guds tjänare och det är därför Jesaja som vi såg i förra predikan i början på detta kapitel uppenbarat den verkliga tjänaren, Messias det sanna Israel som skulle rädda Israel från deras synd.

Israel var inte bara blind och döv, hon hade aktivt gjort uppror mot Gud och i olydnad syndat mot honom.

- Och det blir tydligt i detta stycke hur som en konsekvens av hennes synd Gud hade utlämnat Israel till doms till plundring, krig och fångenskap.

Hon var under Guds vrede och förbrändes av krigets fador men i allt detta så besinnade hon inte sin synd och tog det inte till sitt hjärta.

- Beskrivningen här av Israel är slående lik hela mänskligheten som i sin synd är blind och döv till Gud och hans ord och som lever i uppror mot Gud och där med är under hans dom.

Det är som det beskrivs i Joh 3:36 att de som inte lyder Sonen är under Guds vrede.

- Efter att ha fått en sådan här beskrivning så är det lätt att det leder till hopplöshet.

Och tro det eller ej, men det är just till denna plats vi alla måste komma för att kunna bli räddade.

- Att vi inser att vi är i ett hopplöst tillstånd, förslavade i vår synd, utan något hopp om räddning där Guds dom vilar över oss.

Om människan inte förstår djupet av sin synd, vad hon har gjort mot Gud och att hon förtjänar hans dom och vrede så kan hon inte bli räddad.

- Det är när vi befinner oss i detta hopplösa tillstånd som vi får lösningen i kap 43:1.

Men nu... och här är orden som gör hela skillnaden. Trots vår synd, trots Guds vrede så uppenbaras här Guds fantastiska nåd.

- Fastän vi inte förtjänar något annat än Guds dom. ¹**Men nu, så säger HERREN, han som har skapat dig, Jakob, han som har danat dig, Israel: Frukta inte, ty jag har återlöst dig, jag har kallat dig vid namn, du är min.**

I detta stycke i v.1-7 så uppmanas Israel 2ggr trots sin synd att inte frukta.

- Hon borde ha varit livrädd och full av djupaste fruktan pga. sin synd. Hur kommer sig då att hon inte ska frukta?

Jo, därför att Herren hade återlöst henne. Återlösa betyder att friköpa och i detta sammanhang så handlar det om från fångenskapen i Babylon.

- Hur blev hon då friköpt och räddad? Herren säger i v.3 hur han ger Egypten, Neba och Seba i ditt ställe och i v.4 människor i ditt ställe, folk istället för ditt liv.

Ytterst så ser vi i Jes 53 hur Fadern ger sin Son, den lidande tjänaren stället för kvarlevan av sitt folk.

- Precis som Israel i Egypten blickade Guds vrede genom att stryka blodet av ett lamm på dörrposten.

På samma sätt stillades Guds vrede över hans folks synd genom att Jesus utgöt sitt blod för hans folk.

- Det var genom att blicka fram på Jesu död som Gud kunde släppa sitt folk ut ur den babyloniska fångenskapen.

Vad är då denna räddning grundad i? Jo, Guds förbundskärlek gentemot sitt folk. I v.1 så hade han skapat och format henne och kallat henne vid namn att hon är hans.

- Och i v.4 så är hon dyrbar i Herrens ögon, högt aktad och älskad.

Men observera att detta inte bestod i att Gud såg någonting i Israel som gjorde att hon förtjänade att bli älskad eller räddad. Allt var pga. Guds suveräna nåd och så är det för oss.

- Att vi blir räddade består inte att Gud såg något i oss, utan att han i sin förbundskärlek valde att rädda oss för hans äras skull.

Men nu, orden som gör all skillnad. Från att ha varit objekten för Guds vrede så har vi nu blivit nya skapelser formade av Gud för att bära hans namn att vi är hans.

- Vi är nu dyrbara i Guds ögon och högt aktade och älskade. Och allt detta pga. Guds fantastiska nåd.

Vi kunde inte rädda oss själva, vi kunde inte förtjäna att bli räddade, men som Ef 2:4 säger: **Men Gud som är rik på barmhärtighet har älskat oss med så stor kärlek, ⁵också när vi ännu var döda genom våra överträdelser, att han har gjort oss levande tillsammans med Kristus. Av nåd är ni frälsta.**

- När du hör detta. Vill du inte brista ut i tillbedjan? Vi var förlorade, men har blivit funna, vi var döda men har nu blivit levandegjorda.

Och allt pga. Guds fantastiska nåd. Det är därför vi liksom Israel här som frälsta inte behöver frukta pga. Guds underbara frälsning.

- I slutet på kap 42 så var Israel föremål för Guds vredes eld men nu i 43:2 så även om hon måste gå igenom eld så ska hon inte bli svedd eller bränd.

Som frälsta så hjälper Gud oss nu igenom de brinnande prövningar vi får möta.

- Och det är det som Gud här lovar Israel. I v.5-7 så ska kvarlevan av hans folk återvända från alla fyra värdestrecken.

Hur kommer då detta sig? Låg inte Babylonien nordöst från Israel. Denna text används ofta idag av kristna som medvetet inte evangeliserar judar men som vill föra dem till dagens sekulära, politiska Israel.

- Och missförstå mig inte, jag ser det inte som fel att föra t.ex. fattiga judar från forna Sovietunionen till Israel.

Men det blir fel för oss att göra det om vi ingår avtal att vi inte får dela evangelium med dem som vissa kristna grupper har gjort.

- Som kristna så måste vi främst se till alla människor inklusive judars eviga frälsning. Vad hjälper det om någon förs till Israel, men går förlorade eftersom de inte får höra evangeliet?

Vad menar då Jesaja här i denna text när han adresserar fångenskapen till Babylon och talar om hur folket ska föras tillbaka från alla väderstrecken.

- Vi vet att i samband med det babyloniska fångenskapen hur Jeremia och fler med honom togs till Egypten.

Vi vet också från utombibliska källor hur Judarna spreds ut till många andra länder och det var mycket vanligt att krigsfångar såldes som slavar till olika länder.

- Här så lovar Gud att hans folk ska återvända och att det är han som ska se till detta.

Men nu... det är Gud som gör hela skillnaden när han frälsar sitt folk från den babyloniska fångenskapen vilket är tydligt i denna kontext. Allt annat vore att rycka texten ur sitt sammanhang.

- Under vår första punkt om Guds räddning från fångenskapen så har vi kollat på våra två första underpunkter.

Nämligen för det första hur Israels synd har uppenbarats och sen för det andra hur Israel inte ska frukta eftersom Herren har friköpt henne från fångenskapen.

- Låt oss nu för det tredje se hur Israel blir kallad att bli Guds vittne mitt i en avgudadyrkande kultur (43:8-13).

Denna text börjar med att återkoppa till Israels syndfulla tillstånd i vers 8: **För ut det blinda folket, som dock har ögon och de döva, som dock har öron.**

- Hur kunde hon som var andligt blind och döv bli Guds vittne? Det är detta orden: "men nu" uppenbarar.

Allt beror på Gud och hans fantastiska frälsning. Kommer ni ihåg i Joh 9 när Jesus helade den blindfödde mannen.

- Denna man blev ett vittne för Guds underbara gärningar. När fariséerna trakasserade honom så svarade han dem: ...ett vet jag, att jag som var blind nu ser.

På samma sätt var det med Israel. Hon var blind och nu så kan hon se och berätta om Guds fantastiska gärningar.

- I förra predikan så sattes Gud i kontrast till avgudarna där Jesaja visade att hedningarnas avgudar inte kan förutsäga vad som ska komma.

Här så kallar Gud på hedningarna och Israel att träda fram som vittnen. Vem är den sanne Guden?

- Hedningarna utmanas och i v.12 så visar HERREN att ingen avgud i förväg har förkunnat om räddningen av Israel, men att Herren har gjort det och att han har räddat sitt folk.

Och i detta så blir Israel som var blind och döv utvald som vittne att förkunna att Gud är den ende sanne Guden och detta i v.10 för att de ska känna mig och tro att **"jag är"** han som har förutsagt detta. Före mig blev ingen Gud formad och efter mig ska ingen vara.

- Denna vers ligger tillsammans med 2 Mos 3 till grund för Jesu **"Jag är"** uttalanden i Johannes evangeliet där Jesus identifierar sig som Gud.

Israel får här uppdraget att vittna om att det bara finns en sann Gud och det är samma uppdrag som vi har fått.

- Mitt i den avgudadyrkande kultur som vi lever i där allt och alla får stjäla Guds plats så har vi som var andligt blinda blivit satta till vittnen att det bara finns en sann Gud.

Precis som Israel själva blev vittnen som pekade på Guds makt att frälsa så har vi blivit det.

- Israel var fången i det babylonska fångenskapet, men kunde nu vittna om att vad Gud hade lovat hade uppfyllts. Han hade räddat henne.

På samma sätt har vi blivit fria från syndens fångenskap och har blivit satta till vittnen att proklamera Guds frälsning.

- Vi var lika obrukbara som Israel men på grund av Guds fantastiska frälsning så är vi nu brukbara i hans hand.

- Jesus har friköpt oss, hans folk från synden och från falska religioner och kommer att föra oss in i, inte ett jordiskt, utan ett himmelskt Jerusalem.

Detta är vi vittnen till att peka på att vi har en mäktig Gud som förmår att frälsa människor från avgudadyrkan och syndens slaveri in i hans älskade Sons rike.

- Den fjärde och sista underpunkten räddningen från fångenskapen får vi här i kap 43 i vers 14-21.

Här så för Gud på nytt fram räddningen ur fångenskapen. I texten så ser vi att på samma sätt som Herren hade räddat sitt folk ut ur Egypten, på samma sätt ska det bli ett nytt uttåg ur Babel, och detta uttåg blickar framåt mot ett evigt uttåg ur denna värld.

- Här så berättar Jesaja om vad Gud gjorde när han frälste sitt folk genom röda havet och besegarde Egyptens arme.

Men sen så säger han i v.18: **¹⁸Tänk inte på det som har hänt, bry er inte om det som förr har varit. ¹⁹Se, jag gör något nytt. Redan nu visar det sig.**

- Vad då, ska dom inte tänka på Guds mäktiga gärningar då han förde ut sitt folk ur Egypten?

På andra ställen så uppmanas de ju att komma ihåg Herrens mäktiga handlande.

- Här så menar han att de inte ska fastna bara i det som Gud har gjort utan blicka framåt att han gör något nytt, att han räddar dem ut ifrån det babyloniska fångskapet.

Här så tror jag också vi har mycket att lära. Vi tenderar att säga. "Det var bättre förr." Ofta så fastnar vi i att bara se på det som Gud har gjort i historien, när Gud är verksam just nu idag.

- Det är lätt att bara leva i en era som har varit. Självklart är det viktigt att vi lär från de generationer som gått före, men vi måste också blicka framåt och söka Herren för idag.

Att vi ser att Gud är verksam, frälser och förändrar människor även idag. Se han gör något nytt även i vår tid.

- Han har inte åtlämnat oss som hans folk åt oss själva. Han är verksam.

Och här i texten så handlar det om att Gud ska föra sitt folk tillbaks från Babylon, han kommer att leda dem på deras väg tillbaks till löfteslandet och kommer att låta strömmar bryta fram i öknen så att hans folk kan dricka.

- Detta leder till tillbedjan. Först från markens djur pga. att Gud förser öknen med vatten och sen från hans folk.

Här så ser vi en harmoni i skapelsen där både djur och människor brister ut i tillbedjan, något som vi fullt ut först kommer att se i den messianska tiden.

- Detta pekar fram emot ett större uttåg, det uttåg som kommer att ske då Messias upprättar sitt eviga rike, då både vi och skapelsen blir befriade från denna världs förgänglighet.

Det är detta som Paulus talar om i Rom 8:20-21 ²⁰**Skapelsen har ju blivit lagd under förgängelsen, inte av egen vilja utan genom honom som lade den därunder. Ändå finns det hopp om ²¹att också skapelsen skall befrias från sitt slaveri under förgängelsen och nå fram till Guds barns härliga frihet.**

- Det är detta uttåg som vi som kristna blickar framåt då vi i harmoni för evigt får bo i det messianska riket.

Hur började detta stycke med hur Guds skulle frälsa sitt folk från fångenskapen?

- Jo, med hopplöshet där folkets synd uppenbarades där vi såg hur de var under Guds dom.

Hur slutar detta stycke? Jo i Jes 43:21 **Det folk som jag har format åt mig skall höja mitt lov.**

- Hopplöshet vänds till lovsång och allt på grund av orden: "**Men nu**". Det är här förändringen sker genom Guds fantastiska handlande.

Det är därför de brister ut i tillbedjan. Men nu, eller men Gud som Paulus säger.

- Jag vet inte vad just du går igenom, men du kanske befinner dig i den största hopplöshet.

Glöm inte i din situation orden: Men nu. Vänd dig till Gud, han förmår att frälsa och förvandla den mest hopplösa situation till tillbedjan.

- Vi har nu sett som vår första punkt hur Gud frälste Israel ut ur det babyloniska fångenskapet.

Låt oss nu gå till vår andra punkt där Jesaja poängterar Guds frälsning från synden i kap 43:22-44:23 och det är fasinerande hur detta stycke har precis samma struktur som det föregående.

- Precis som det föregående så börjar det med att uppenbara hopplösheten i synden, uppmanar folket att inte frukta och att bli vittnen i en avgudadyrkande kultur och sen så kulminerar det i tillbedjan.

I Jes 43:22-24 så beskrivs på nytt Israels synd. Jesaja skriver: ²²**Men du, Jakob, har inte kallat på mig, du, Israel, har tröttnat på mig.** ²³**Du har inte burit fram dina brännoffersfår åt mig eller ärat mig med dina slaktoffer. Jag har inte vållat dig arbete med matoffer eller möda med rökelse.** ²⁴**Du har inte köpt kalmus åt mig för pengar eller mättat mig med dina slaktoffers fett. I stället har du vållat mig arbete med dina synder och möda med dina missgärningar.**

- Israel hade inte tillbett Gud som hon blivit befalld. Hon hade tröttnat på Gud och åkallade honom inte.

Här så för Gud fram att han inte vållat Israel arbete och möda med offer.

- Istället så var det Israel som med sina synder och missgärningar hade vållat Gud arbete och möda.

Israels synder var som tunga bördor för Herren. Så är det med våra synder. De är som bördor för Gud.

- Här så möter vi än en gång hopplöshet. Istället för att ge Gud glädje så tyngde Israels synd ned Gud.

Pga. sin synd så hade Gud i v.28 tidigare överlämnat Israel till förstörelse och hån.

- Men så kommer vår nästa underpunkt som än en gång handlar om frälsning och om hur Israel inte ska frukta i 43:25-44:5.

I kap 44:1 så kommer ännu en gång de underbara orden. "Men nu" orden som vänder hopplöshet till lovsång.

¹Men nu, hör du min tjänare Jakob, du Israel som jag har utvalt. ²Så säger HERREN, han som skapade dig, han som formade dig redan i moderlivet och som hjälper dig: Frukta inte, du min tjänare Jakob, du Jesurun som jag har utvalt.

- Varför skulle hon då inte frukta? Svaret på detta får vi redan i v.25 i kapitlet innan.

V.25 ²⁵Det är jag, jag som för min egen skull stryker ut dina överträdelser, dina synder kommer jag inte mer ihåg.

- Här så uppenbaras frälsningen från synden. Det är att Herren själv som stryker ut hennes överträdelser och inte längre kommer ihåg hennes synder.

Detta är underbara nyheter. Tänk för ett ögonblick att alla våra överträdelser och synder skrivs upp.

- Tänk dig själv att du är som en skyldig brottsling vars alla brott finns nedtecknade och du väntar dig ett fruktansvärt straff där Gud som den rättfärdiga domaren som han är står beredd att döma dig.

Du är skyldig och det finns inget snack om saken. Listan med alla dina synder är milslång. Allt som krävs är bara att Gud slår domsklubban och utropar skyldig och du kommer för evigt att straffas för dina förbrytelser.

- Men vad är det som står här egentligen: Det är jag som för min egen del stryker ut dina överträdelser.

Men Gud så kan du inte göra. Du är ju en rättfärdig domare. Du kan inte bara ta fram ett suddgummi och suddas bort det vi har gjort.

- Än så länge så har inte Jesaja uppenbarat hur han gör detta, men när vi kommer fram till Jes 53 så ser vi hur den lidande tjänaren Messias blev genomborrad för våra överträdelers skull och slagen för våra missgärningars skull.

Straffet blev lagt på honom för att vi skulle få frid, och genom hans sår är vi helade.

- Det är därför Gud Fadern kan säga att han stryker ut våra överträdelser eftersom Jesus har blivit straffad för dem.

Paulus säger i Kol 2:13-14 ... Han har förlåtit oss alla överträdelser¹⁴ och strukit ut det skuldebrev som med sina krav vittnade mot oss. (alltså den lista som vittnade om vår skuld inför Gud). Det har han tagit bort genom att spika fast det på korset.

- Jesus blev straffad för våra överträdelser för att vi ska bli förlåtna inför Gud. Och sen så säger Jesaja att dina synder ska han inte mer komma ihåg.

Detta betyder inte att Gud inte kan komma ihåg våra synder för Gud är ju allvetande, utan det betyder att Gud aldrig mer kommer föra fram våra synder som han har förlåtit eftersom Jesus har betalt priset för dem.

- Denna fantastiska förlåtelse grundar sig i orden. Men nu och här ser vi Guds handlande.

Åtlämnade åt oss själva hade bara ett evigt lidande väntat oss. Men nu, här så ser vi Guds kärleksfulla underbara handlande i hur han ger oss förlåtelse.

- Hur blir då denna förlåtelse oss till dels? Du kanske plågas av din synd och inser att om du idag skulle få träda fram inför Gud för att dömas så skulle du inte bestå.

Evangeliet, den goda nyheten är att Jesus kom och dog i syndares ställe, han tog på sig deras synd och erbjuder dem nu förlåtelse.

- Vi måste inse att hur mycket vi än försöker att gottgöra den synd vi har gjort så kan vi inte göra det.

Vi kan inte förtjäna att bli förlåtna. Det enda du kan göra är att vända dig bort från din synd till Jesus och tro att han tog på sig ditt straff och uppstod för dig.

- Om du gör det så får du förlåtelse och din hopplöshet vänds till lovsång.

Då behöver du likt Israel inte frukta eftersom du har blivit förlåten och inte bara det utan en underbar framtid väntar.

- Inte ett problemfritt liv, men Gud lovar att vara med dig. I v.3 här i kap 44 så lovar Gud Israel att han ska utgjuta vatten över det som törstar och utgjuta sin Ande över hennes avkomma och Herrens välsignelse över hennes avkomma.

Till oss som kristna så gäller dessa löften, vi kan fritt komma till Guds ord källan av levande vatten och dricka för intet.

- Och Gud har gett oss hjälparen den helige Ande som leder oss genom det kristna livet.

Och inte nog med det vi har blivit välsignade med all den himmelska världens andliga välsignelser i Kristus Jesus. Är det inte fantastiskt.

- Och allt är grundat i: "men nu" att Gud klev in i våran sargade värld.

Likt Israel så sökte vi honom inte. Det är som vi sjunger i sången Kristus är mitt allt.

- Jag var förlorad, i min synd och höll min väg för sann, den synd som lovat liv och fröjd fört mig till gravens rand. Det fanns ej hopp för en rebell att kunna bli Guds vän, och om du inte älskat först hade jag motstått än.

Om han inte hade älskat oss först så hade vi motstått honom ännu. Gud klev in mina vänner in i våra hopplösa liv och förvandlade oss.

- Han förlät vår synd och gav oss en framtid. Är inte detta underbara nyheter?!

Och det är till detta vi blir kallade att vara vittnen om i en avgudadyrkande värld.

- På nytt så blir Israel i v.6-20 uppmuntrade att vara Guds vittnen mitt bland ett avgudadyrkande folk.

Jesaja säger till Israel i v.6-8: **⁶Så säger HERREN, Israels Konung, och hans Återlösare, HERREN Sebaot: Jag är den förste och jag är den siste, förutom mig finns ingen Gud. ⁷Vem är som jag? Låt honom ta till orda, ja, lägga fram för mig vad som har hänt alltsedan jag insatte det gamla folket, och vad som skall komma, ja, låt dem berätta vad som kommer att ske. ⁸Frukta inte och var inte förskräckta. Har jag inte för länge**

sedan låtit er höra om detta och förkunnat det? Ni är ju mina vittnen. Finns det någon Gud förutom mig? Nej, det finns ingen annan klippa, jag vet ingen.

- Likt Israel så har vi blivit kallade att vara Guds vittnen i denna avgudadyrkande värld att det bara finns en sann Gud.

Det finns ingen annan klippa och tillförsikt, bara den sanne Guden. I de nästkommande versarna fram till v.20 så blir detta tydligt.

- Här så uppenbarar Jesaja hur absurt det är att tillbe en avgud som ju inte är en sann Gud.

Han säger att de som formar avgudar är alla idel tomhet, deras gudar är ju inte till någon nytta.

- De som vittnar om dessa avgudar ser inget och förstår ingenting. Detta står i kontrast till Israel, Guds vittne som har sett Guds frälsning och nu förstår hans handlande.

Här i texten så ger oss Jesaja två exempel för att håfullt lyfta fram hur meningslöst det är att göra avgudar.

- Först så nämner han kort om att gjuta en avgud och sen så går han ingående in på att snida en avgud av trä.

Han visar på att avgudarna inte är mer än sina skapare. I v.13 så lyfter Jesaja fram det ironiska att dessa avgudahantverkare gör en Gud efter människans avbild.

- Hur dåraktigt är inte detta? Hur kan människan som blivit gjord efter Guds avbild göra sig en Gud efter sin egen avbild?

Jesaja riktigt hånar de som gör avgudar genom att säga att de av samma trästycke som de gör en avgud även använder en del som bränsle och att laga mat på.

- Allt dessa avgudar duger åt är att brännas upp i eld.

Så är det också med all vår tids avgudar. De är skapade av människor. Framgångsguden, hälsoguden, sexguden, pengaguden, maktguden vilken gud de helst är så kan den inte frälsa oss.

- Det är bara Herren som kan. I denna tid så fungerar människor som vittnen åt dessa gudar.

Men vi kan vittna om hur vi likt Tessalonikerna vänt oss bort från avgudarna för att tjäna den levande och sanne Guden (1 Tess 1:9).

- Det är bara han som kan rädda människor från denna världens fångenskap.

Det är bara han som kan rädda dom från synden och stryka ut alla deras överträdelser.

- Och vi, du och jag är vittnen till detta genom orden: "men nu" hur han förändrade vår hopplöshet till lovsång och det är så här detta avsnitt avslutas.

²¹Tänk på detta, du Jakob, du Israel, ty du är min tjänare. Jag har format dig, du är min tjänare. Israel, du blir inte bortglömd av mig.

²²Jag har utplånat dina överträdelser som ett moln, dina synder som en sky. Vänd om till mig, ty jag har återlöst dig. ²³Jubla ni himlar, ty HERREN har gjort det, höj glädjerop, ni jordens djup, brist ut i jubel, ni berg, du skog med alla dina träd. Ty HERREN har återlöst Jakob, han visar sin härlighet i Israel.

- Här så lyfter Jesaja på nytt fram Guds frälsning av Israel från hennes synd. Beviset för att Gud inte har glömt Israel och oss för den delen i v.21 är på grund av Jesus.

Att han tog på sig våra överträdelser så att Gud kan utplåna dem som ett moln.

- Här så är uppmaningen, på grund av detta i v.22: **"Vänd om till mig, ty jag har återlöst dig."**

Och samma uppmaning gäller för varje syndare. Vänd om till Jesus. Om du gör det så har han friköpt dig, då har han utplånat dina överträdelser.

- Men om du inte vänder dig om så kommer du själv att få betala priset för din synd som är en evighet i helvetet.

Om du inte har gjort det så tveka inte att vända om och tro på Jesus. I din hopplöshet så vänd dig till honom.

- Men nu, detta är orden som gör all skillnad. Se vad Gud i Jesus har gjort för dig på korsets träd då han som inte visste av synd blev till synd för oss för att vi i honom skulle bli rättfärdiga inför Gud.

Vilken fantastisk förvandling, när Gud tar vår hopplöshet och ger oss hopp. När han förändrar vårt mörker till ljus och ger oss en underbar framtid med honom.

- Hur kan vi då annat än att gensvara i tillbedjan? Och här så är i v.23 hela skapelsen involverad i att gensvara till Guds fantastiska frälsning.

²³Jubla ni himlar, ty HERREN har gjort det, höj glädjerop, ni jordens djup, brist ut i jubel, ni berg, du skog med alla dina träd. Ty HERREN har återlöst Jakob, han visar sin härlighet i Israel.

- Låt oss nu stämma in med hela skapelsen och tillbe Gud för hans underbara frälsning.